

Sygn. akt **VI Gz 71/14**

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Frankowska (spr.)

Sędziowie: SO Beata Hass- Kloc

SO Anna Harmata

Protokolant: asyst. sędziego Jarosław Różycki

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **Przedsiębiorstwa Handlowo-Produkcyjnego (...) S.A. w R.**

przeciwko: **D. K.**

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w K. V Wydziału Gospodarczego z dnia 14 października 2013 r., sygn. akt V GC 1035/13

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w K. V Wydziałowi Gospodarczemu do dalszego prowadzenia, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 14 października 2013 r. Sąd Rejonowy w Krośnie, na wniosek strony powodowej, tj. Przedsiębiorstwa Handlowo- Produkcyjnego (...) S.A. w R. nadał klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 29 lipca 2013 r. sygn. akt V GNc 1035/13, mocą którego zasądzono od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 20.278 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, iż w/w nakaz zapłaty został przesłany na adres zamieszkania pozwanego wskazany przez powoda, po czym dwukrotnie awizowany powrócił do nadawcy z adnotacjami doręczającego z dnia 5 sierpnia 2013 roku „adresat nieobecny, drzwi zamknięte”. Wobec czego Sąd stwierdził prawidłowość doręczenia pozwanemu D. K. odpisu nakazu zapłaty i nadał w/w orzeczeniu klauzulę wykonalności.

Mając to na uwadze Sąd Rejonowy wskazał, że wypełnione zostały przesłanki z art. 777 § 1 pkt 1 kpc i art. 776 kpc do nadania klauzuli wykonalności.

Z powyższym rozstrzygnięciem Sądu nie zgodził się pozwany (...) wywodząc zażalenie, w którym zarzucił naruszenie przepisu art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c. poprzez nadanie nakazowi zapłaty klauzuli wykonalności mimo tego, że nakaz zapłaty

nie uprawomocnił się, bowiem nie został prawidłowo doręczony. Skarżący podniósł, iż powód w pozwie wskazał błędny adres zamieszkania pozwanego. Na poparcie swoje stanowiska autor zażalenia dołączył ksero dowodu osobistego oraz zaświadczenie (w oryginale) o zameldowaniu na pobyt stały wydane przez Urząd Gminy w K..

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z dyspozycji art. 777 § 1 pkt 1 tytułami egzekucyjnymi są zarówno orzeczenie prawomocne sądu lub podlegające natychmiastowemu wykonaniu jak również ugoda zawarta przed takim sądem. Tytułowi egzekucyjnemu pochodzącemu od sądu nadaje klauzulę wykonalności sąd pierwszej instancji, w którym sprawa się toczy (art. 781 § 1 k.p.c.). Klauzulę wykonalności nadaje sąd jednoosobowo na wniosek wierzyciela (art. 782 § 1 k.p.c.).

Nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy w dniu 29 lipca 2013 r. nie stał się prawomocny, z uwagi na jego nieskuteczne doręczenie pozwanemu, a zatem zaskarżone orzeczenie podlegało uchyleniu. Stwierdzić bowiem należy, że Sąd przesłał odpis nakazu zapłaty pozwanemu pod wskazany w pozwie adres. Wskazać należy, że z treści pozwu nie wynika, aby to był adres miejsca zamieszkania pozwanego. Przesyłka wróciła z adnotacją poczty „adresat nieobecny, drzwi zamknięte”. W związku z tym Sąd uznał ją za doręczoną w trybie art. 139 § 1 k.p.c. z dniem 20 sierpnia 2013 r.

Zaznaczyć należy, iż doręczenie w tym trybie oparte jest na domniemaniu, że pismo sądowe dotarło do rąk adresata i że w ten sposób doręczenie dokonane zostało prawidłowo. Domniemanie to może być przez stronę obalone. Adresat może bowiem dowodzić, że pisma nie otrzymał. Skuteczność doręczenia zastępczego przewidzianego w art. 139 §1 kpc uzależniona jest od podstawowego warunku, jakim powinno odpowiadać pismo sądowe, a mianowicie, że adres osoby, do której je skierowano jest prawidłowy. Przepis ten bowiem zakłada, że adresat mieszka pod wskazanym adresem, a jedynie zachodzi nieważność doręczenia mu pisma w sposób przewidziany w artykułach poprzednich (orzeczenie SN z 1 lipca 1967 roku, sygn. akt III PR 47/67). Doręczenie w tym trybie jest skuteczne, gdy miejsce zamieszkania adresata nie budzi wątpliwości (postanowienie SN z 22 marca 1995 roku, sygn. akt III CRN 4/95).

Tymczasem pozwany dokumentami dołączonymi do zażalenia wykazał, że od 20 kwietnia 2009 r. jest zameldowany na pobyt stały pod adresem K. (...) -332 i tam też mieszka. Dlatego stwierdzić należy, że podany w pozwie adres nie jest miejscem zamieszkania pozwanego (art. 126 § 2 pkt 1 kpc), stąd doręczenie na ten adres korespondencji sądowej jest nieskuteczne.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., uchylił zaskarżone postanowienie i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu do dalszego prowadzenia, pozostawiając mu, zgodnie z treścią art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 391 § 1 k.p.c., rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji stosownie do wyniku sporu, ponieważ w sprawie konieczne będzie doręczenie pozwanemu odpisu nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu i pouczeniem o środkach zaskarżenia, na prawidłowy adres wskazany w zażaleniu